

Literarno srečanje

V petek, 30. septembra 1983 smo ob 17. uri doživeli prijetno srečanje s pesnikom, igralcem in umetnikom Tonetom Kuntnerjem. Istočasno je bila na srečanju navzoča tudi slikarka samorastnica Marija Tratar, ki razstavlja v knjižnici nekaj svojih zelo uspelih slikarskih del v olju.

Vse priprave, od povabila pesnika in bralcev, so izvedle delavke knjižnice. Njihova vabila bralcem na srečanje so bila osebna in tako vabljivo sestavljena, da se povabilu ni mogel odreči nihče.

Prostor v knjižnici je za taka srečanja kar majhen, da ne rečemo premajhen, čeprav je še najbolj primeren.

Srečanja s pesnikom Tonetom Kuntnerjem se je udeležilo nad trideset bralcev, lahko rečemo bralcev treh generacij: starejše, srednje in mlade. Umetnika — pesnika je pozdravila tov. Lojzka Baranašič, ravnateljica knjižnice, nakar nam je pesnikbral nekaj svojih pesmi, takšnih, ki so bile že objavljene v raznih zbirkah knjig, nekaj pa je prečital popolnoma novih, še ne objavljenih. Te namerava izdati v novi zbirki pod naslovom »Moja hiša«.

Vsi smo z zanimanjem poslušali njegovo interpretiranje pesmi, ki so polne domotožja in bolečine za uničenim domom in ljubezni do domače grude, do predela slovenske zemlje, kjer se je rodil in v mladosti živel. Seveda v zbirki ne manjka tudi pesmi, ki govorijo o hrepenenju in ljubezni.

Pri branju poezije mu je pomagal tov. Maks Furičan, gledališki in filmski igralec, ki se je odzval povabilu pesnika in se tako tudi udeležil srečanja na Grosupljem.

Po zaključku smo v razgovoru izmenjali nekaj misli o vsebini pesmi in samem poteku srečanja. To so bili v večini odgovori na naša vprašanja. Kaj ga je tako težilo in ga še teži, da tako piše, da skoraj vse njegove pesmi vedno preveva notranja bolečina?

Cutili smo, da je to zanj nikdar izpeta in dovolj opevana tematika, zato jo mora vedno znova izpovedovati.

Dejstvo je, da je s tem srečanjem pesnik opozoril nase, morda je tudi vzbudil na marsikoga od navzočih, da bi kdaj pa kdaj čital tudi poezije in ne samo povesti in romane.

Mislím, da so bili s srečanjem zadovoljni vsi, tako pesnik, kakor tudi bralci.

Hilda Lučovnik

Hruška za tri gumb

Da bi praznovali novi letni čas, se razvedrili in okušali sočno sadje, so se starši in otroci v vrtcu marljivo potrudili.

Na dan jeseni je dobilo dvo-rišče Vzgojnovarstvene organizacije svojevrstno podobo improvizirane tržnice. Na stojnicah se je ponujal pečen krompir, cvetje, raznovrstno sadje, povrtina. Prodajalci — otroci starejšega oddelka so imeli opasane predpasnike ter vedno prijazno besedo za kupce — starše in mlajše otroke. Le-ti so prihajali z denarnicami polnimi gumbov in ob ceniku resno ugotavljali, koliko jim bo potrebno odšteti za dobroto.

Sadje je bilo zares poceni, v blagajnah smo zbrali vse vrste gumbov. Predvsem pa je bilo prijetno pogledati na razigran tržni prostor vedoželjnih, pozornih otrok, ki so na preprost način preko igre in lastnim delom bogato doživeli praznik ter pokazali, da se vsi otroci sveta želijo obilo igrati.

VVO »Stojan Šuligoj«

OBISK LUTKARJEV IZ POLJSKE

V ponedeljek, 3. oktobra in v torek, 4. oktobra 1983 je gostovala pri nas skupina lutkarjev iz Poljske. Ansambel »Arlechin« iz Lodza je v Grosupljem odigral dve predstavi, prav tako pa tudi v Ivančni gorici.

Predstavili so delo Wojciech — Zogustowska »Lodioska«. To je spevoigra, ki s svojo vsebino sega v poljsko preteklost. Prapremiera je bila v decembru 1804 v Narodnem gledališču na Poljskem.

Predstave so si ogledali učenci osnovnih šol obeh krajev in di-jaški Šolskega centra v Ivančni gorici.

Predstavo so igralci — animatorji izvajali s marionetami v poljskem jeziku. Da bi gledalci lažje

sledili dogajanju v posameznem delanju, je njihova vodička, tov. Sonja — članica lutkovnega gledališča iz Ljubljane, prebrala prevod vsebine v slovenskem jeziku.

Učenci so predstavo dobro sprejeli ter dokaj pozorno spremljali. Ob koncu vsakega dejanja so igralce — animatorje nagradili z aplavzom.

Predstavniki kulturne skupnosti so goste lepo sprejeli, jim pomagali pri pripravah odra z razpoložljivimi sredstvi. Po predstavi pa so jih tudi pogostili. Kulturniki s Poljske so bili še zlasti veseli in hvaležni za pozornost, ki smo jim jo izkazali.

Pred kosilom sta prišla sekretar »OK SZDL« tov. Blatnik

sko elektrarno Krško, drugi dan pa so vsi preživeli delovno. V prostorih kostanjeviške OŠ so sodelovali pri demonstraciji nekaterih, zahtevnejših grafičnih tehnik.

Na VII. grafičnem bienalu jugoslovanske pionirske grafike je z enajstimi izdelki sodelovala tudi OŠ »Louis Adamič« Grosuplje, razstavljen pa je bil tudi linorez učenke Darje Trontelj z naslovom »Šola, moj drugi dom«. Grafični list je nastal v minulem šolskem letu pri rednem pouku likovne vzgoje. Razstavljalci, likovni pedagogi in šole, ki so sodelovale na VII. grafičnem bienalu jugoslovanskih pionirjev, so prejeli častne diplome in katalog v katerem je že razpis za VIII. grafični bienale leta 1985 pod naslovom »Življenje, delo in običaji narodov in narodnosti Jugoslavije«.

S številnimi tehnikami daje grafika neskončne možnosti likovnemu izražanju, zato bomo to likovno zvrst še poglobljali pri rednem pouku in v likovnem krožku in seveda sodelovali na vseh podobnih manifestacijah mladih ustvarjalcev.

.D.



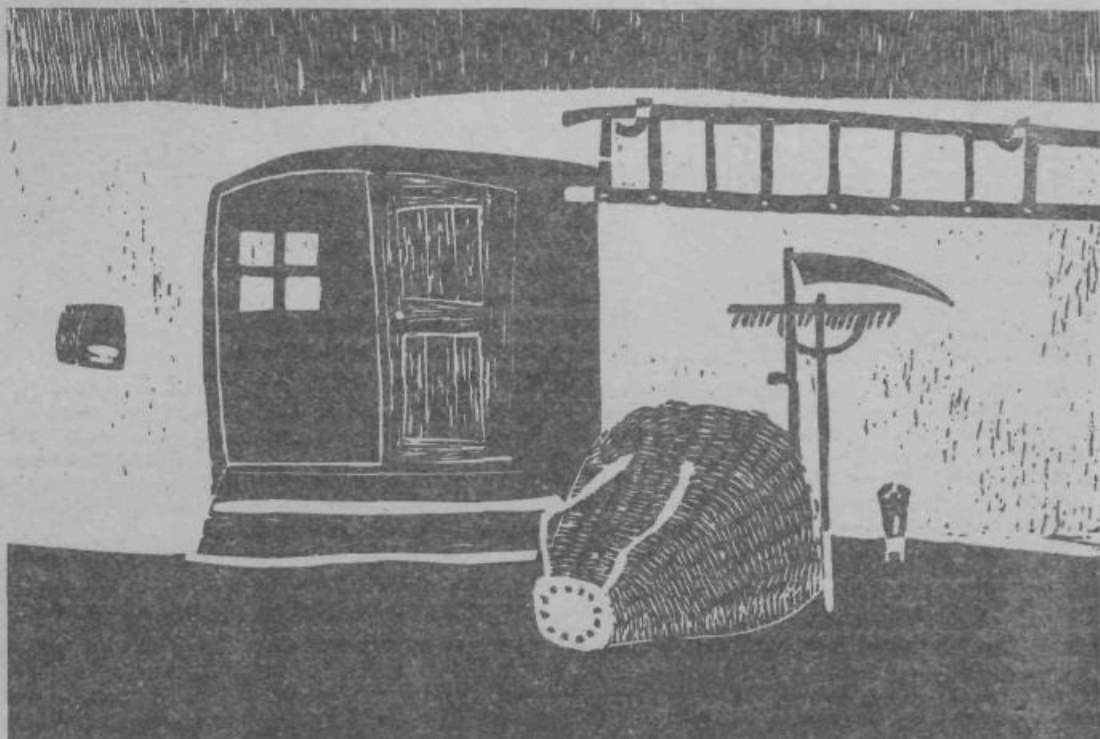
ŠTILČNA — Otvoritev prenovljenih prostorov bivše OŠ, v katerih se bo odvijala vzgojna varstvena dejavnost za predšolske otroke ter delo organov krajevne samouprave, družbenopolitičnih organizacij in društev, bo 28. oktobra 1983. Vzgojno varstvena dejavnost bo vključevala dnevno varstvo v enem oddelku ter program celoletne priprave na šolo v dveh oddelkih. Delo se bo pričelo 2. novembra 1983. (foto: B. Ambrož)



Vsako drugo sredo se povprečno 20 radovednih malčkov zatre v tovariško knjižničarko, ki jim pove zanimivo pravljico. Ta ura, ki je namenjena samo njim, kar prehitro mine. Otroci bi radi še poslušali, risali, peli in reševali uganke, saj je svet domišljije tako čudovit.

Tovrstno obliko dela z našimi najmlajšimi je Splošnoizobraževalna knjižnica Grosuplje uvedla v svoj redni program že meseca marca letošnjega leta. V poletnih mesecih smo pravilne ure začasnó ukinili, saj so bili otroci večinoma s starši na dopustu. Ker so bile ure pravilje zelo dobro obiskane in sprejete z odobravanjem, smo jih v mesecu septembru ponovno uvedli.

Zato ste vsi predšolski otroci vabljeni vsako drugo sredo v mesecu ob 17. uri v prostore Splošnoizobraževalne knjižnice Grosuplje na Adamičevi c. 15. Starši lahko brez skrbi pustijo svoje najmlajše v varstvo tovariške knjižničarke, ki jih bo popeljala v svet pravljic in domišljije in medtem pobrska po knjižnih policah ali uredite najnujnejše opravke. (Foto: Bojan Ambrož)



Letna šola v naravi pod drobnogledom

Šola v naravi je postala nepogrešljiva pri učencih četrtih in petih razredov naše občine. O pomembnosti tovrstne dejavnosti smo se že večkrat na dolgo razpisali, predvsem o uspehih, ki jih dosegajo učenci in o delu učiteljev. Učencem je šola postala redna spremljevalka, saj je že osmim generacijam nudila toliko lepega in koristnega, kar jim klasična oblika šole in domače okolje ne bi moglo dati. Naučili so se smučati in plavati.

Vsakoletne končne analize o končani šoli so zadnji pristop celotnemu delu. Analiza je za vse nas zelo potrebna, pomembna, saj skušamo ugotoviti našo uspešnost oz. neuspešnost z namenom, da bi v prihodnje delali bolje in učinkoviteje.

Velikokrat se povzdigne kakšen »vprijač« glas, ki nas spravi ob netočnih podatkih v dvom o šole potrebni take šole. Običajno gledanje na naš standard je preveč ozko, saj največkrat vidimo le bližnjega sosedo, kaj dalj pa ne.

Ravno to me je privedlo, da letošnjo šolo prikažem v najbolj zgornjih številkah vsem tistim, ki želijo delo omalovaževati, uspeh prikazati kot neuspeh, finančni strošek pa kot razpisavanje družbenih in lastnih sredstev. Stabilizacijo reševati na račun dinarja, ki je namenjen pridobivanju znanja, dasiravno je to plavanje, je izredno nestabilizacijsko in v nobenem konceptu vzgojnoizobraževalnega dela. Odvzeti otroku možnost, da se nauči plavati oz. smučati je preveč boleče za učenca in vse nas.

Letošnjo letno šolo je obiskalo 346 učencev, 162 učencev je letovalo v Jadranovem in 184 učencev na Debelem rtiču. Skupnosti (občinska izobraževalna in telesnokulturna) sta namenili 1.649 din na otroka, ostali del pa starši in šola do polne cene cca 3.349 oz. 4.449 din. Organizator letovanja si je prizadeval, da je v finančni konstrukciji gledal na socialno ogrožene učence.

Šola v naravi ne bi hotel primerjati s plavalnim tečajem, saj je to mnogo več. Učiti se o morju, gorah, ne da bi učenec to predhodno videl, je verjetno zelo težko. Sprašujemo se lahko, kolikšno prednost imajo učenci z že osvojenimi takimi spoznanji pred tistimi, ki jim ni bila dana možnost priti do tega spoznanja.

Najbolj drastični primer so udeleženci šole v naravi, ki so izhajali iz suhokrajinskega področja. Od skupno 77 suhokrajinskih družin, katerim so pripadali učenci letošnje šole, (Dobropolje, Ambrus, Zagradec, Muljava) je samo sedem družin, ki redno hodi letovat na morje in kar 55 družin v letu 1983 ni bilo na morju. Temu primerno je tudi znanje plavanja staršev, saj kar 33 očetov in 41 mater ne zna plavati. Poprečna starost teh staršev je 34 let. To so sorazmerno mladi ljudje in lahko predvidevamo, da bi bilo pri starejših ob-

čanih tega področja stanje še bolj porazno.

Samo 16 otrok je znalo za silo plavati, 61 otrok pa je bilo ob začetnem testiranju neplavalcev. 17 udeležencev šole v naravi s tega področja ni še videlo morja.

Ob končnem testiranju se je stanje spremenilo v prid plavalcem. Domov je odšlo 71 plavalcev.

Prav preprosti sklep nas lahko pripelje do spoznanja, da bi ob takem stanju nepismenost v plavanju ostala še naprej. Mogoče smo celo komu rešili življenja!

Žal nam ta odgovor ne bo dan, vemo pa gotovo, da med otroci, ki so obiskovali šolo v naravi, ni bilo žrtve utopitve. Mogoče je tudi to del odgovora, da bomo s tako šolo še nadaljevali kljub težji gospodarski situaciji, saj vemo kaj hočemo in zmoremo.

Tudi razmere na področju šentvida in obrobni predelov naše občine niso veliko boljše. Razmere so le delno boljše za področje krajevne skupnosti Grosuplje, vendar tudi tu ne rožnate.

Jernej Lampret

Dekleta, žene, gospodinje, gospodinjci!

Čas, ki ga živimo, ter racionalno obnašanje vsakogar izmed nas in preudarno porabo denarja. Marsikaj, kar bi sicer drago kupili v trgovini, lahko ob sprostivni po napornem delovnem dnevu naredimo sami. SAMO ZNATI JE TREBA!

Po napornem delu boste hitro pripravili okusno in poceni kosilo, v dolgih zimskih večerih boste s pletenjem in drugimi spretnostmi združili koristno s prijetnim, z drobnimi spretnostmi boste popestrili in preuredili stanovanje, spomladi pa boste racionalno izkoristili majhen obišni vrtniček in ga zasadili s kulturami, ki proizvajajo bogatejši pridelek, pripravili toplo gredo in pravilno obrezali sadno drevje.

Vsak tečaj, ki ga želimo organizirati pod vodstvom izkušenih strokovnjakov, ima v svojem programu obvladanje tehnike dela in za cilj izdelek, ki vam bo v veselje in spodbudo tudi za lastno izpopolnjevanje.

ZATO SE VPIŠITE!

V tečaje kuhanja, ki se bodo pričeli decembra 1983, februarja in aprila 1984

V tečaj pletenja in kvačkanja, ki se bo pričel v sredini novembra 1983

V tečaje krojenja in šivanja, ki jih bomo prirejali vsaka 2 meseca. (oktober, december, februar, april)

V tečaj makrameja (vozlanja), ki se bo pričel po končanem tečaju pletenja in kvačkanja.

V tečaj sam svoj arhitekt, ki se bo pričel januarja 1984

V tečaj sam svoj vrtnar, ki se bo pričel februarja 1984

Tečaje bomo organizirali v prostorih Delavske univerze Grosuplje, v prostorih Komunalnega podjetja Grosuplje, Šolskega mizarstva Grosuplje in na primernih zunanjih (vrtnih) površinah.

Prijave sprejemamo vsak dan od 7.30 do 15.30 in ob sredah do 17.30 ure na naslov DELAVSKA UNIVERZA »Boris Kidrič« Ljubljana, območni izobraževalni center Grosuplje, Kolodvorska c. 2. in po telefonu št. 772—309.

O točnih datumih in krajih tečajev vas bomo na podlagi vaših poimenskih prijav pisмено obvestili.

Hkrati vas vabimo na 2-3 urna predavanja, ki jih bomo v jesensko-zimskem času prirejali v DRUŽBENEM DOMU GROSUPLJE in za katera upamo, da vam bodo v korist in zadovoljstvo.

V novembru 1983: — shranjevanje mesa (kolin) in gotovih jedi v zmrzovalni skrinji

V decembru 1983: — aranžiranje in dekoriranje: cvetja (ikebana), daril in slavnostne mize (primerno za noveletne in druge praznike).

V marcu 1984: — sodobna in uporabna moda

V aprilu 1984: zdravilna zelišča: predavanja in nabiranje pod strokovnim vodstvom

O predavanjih vas bomo sproti obveščali s plakati.

DELAVSKA UNIVERZA
GROSUPLJE